

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/179/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914201554
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6914201554.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa: Secapital S. á. r. L. so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovevodstvo, zapísaný v obchodnom registri, oddiel B vložka 108305, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., so sídlom Martin, Ul. Jilemnického č. 30, IČO 367 15 352 proti odporkyňi: M. U., G.. XX.XX.XXXX, K. P. K., F.. Ž. Č.. XXX o zaplatenie 575,63 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 308,65 € s 8,15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 308,65 € od 20.08.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrh z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 05.02.2014 domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 575,63 € s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 575,63 € od 31.10.2013 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že dňa 08.09.2008 uzavrel s odporkyňou zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporkyňi schválený úverový rámec vo výške 398,33 € (12 000,- Sk), so štandardnými mesačnými splátkami 13,28 € (400,- Sk). Podľa zmluvy sa odporca zaviazal poskytnutý úver zaplatiť pôvodnému veriteľovi spolu s úrokmi a za podmienok dohodnutých v zmluve. V zmysle zmluvy pôvodný veriteľ všetky transakcie zúčtoval na ťarchu kartového účtu odporcu. Zmluvou sa pôvodný veriteľ s odporkyňou dohodli, že pôvodný veriteľ vystaví odporkyňi výpis všetkých odporkyňou uskutočnených transakcií zúčtovaných na ťarchu kartového účtu odporkyne, v ktorom bude realizovaná banková operácia prostredníctvom kreditnej karty. Odporkyňa sa podpisom zmluvy zaviazala, že za predpokladu existencie pohľadávky veriteľa zaplatí pôvodnému veriteľovi minimálnu splátku, určenú pôvodným

veriteľom vo výške 13,28 €. Do dnešného dňa odporkyňa uhradila sumu 89,68 €. Vzhľadom na to, že odporkyňa porušila svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas v súlade so zmluvou, zaslal jej listom zo dňa 30.10.2013 výzvu pred podaním žaloby a vyzval ju k úhrade celej dlžnej sumy. Ku dňu podania návrhu celkový dlh odporkyne predstavuje sumu 575,63 €. Súčasne si uplatnil aj zaplatenie zákonného úroku z omeškania a trov konania. Spolu s návrhom predložil súdu zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty Quatro, výzvu pred podaním žaloby, výpis z pôžičkovej karty Quatro, zmluvu o postúpení pohľadávok.

Následne na základe výzvy súdu predložil navrhovateľ podaním zo dňa 22.07.2014 obchodné podmienky (ďalej len OP) a špecifikoval, že dlh odporkyne ku dňu podania návrhu predstavuje debetné operácie v celkovej výške 391,68 € spolu s poplatkami a úrokom vo výške 273,62 € predstavuje sumu 665,30 €, z ktorej je potrebné odpočítať sumu uhradenú odporkyňou vo výške 89,68 €, čo potom predstavuje žalovanú sumu 575,63 €.

Súd výzvou zo dňa 13.08.2014 č. 13C/179/2014-28 doručil odporkyňi návrh spolu s prílohami na vyjadrenie. Odporkyňa výzvu spolu s doručovaným návrhom a prílohami prevzala dňa 18.08.2014. K návrhu sa v určenej lehote 15 dní nevyjadrila.

Vo veci ide v zmysle ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, ktorý v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a vo veci dňa 21.10.2014 verejne vyhlásil rozsudok.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 23.10.2012 mal súd preukázané, že žalovaná pohľadávka bola postúpená na navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, so zmluvou o aktivácii pôžičkovej karty Quatro zo dňa 04.09.2008 (ďalej len zmluva), s obchodnými podmienkami (ďalej len OP), s výzvou pre podaním žaloby zo dňa 30.10.2013 , s výpisom z pôžičkovej karty Quatro, s podaním navrhovateľa zo dňa 22.07.2014.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 2 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, sa na účely tohto zákona spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b/ Zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský

úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa ust. § 3 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

Podľa ust. § 4 ods. 4 Zák. č. 258/2001 Z.z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa ust. § 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme , ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Obč.zák., ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník , ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinností nevznikne žiadna škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 Obč. zák., zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť uvedená výška pokuty alebo spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 120 ods. 1 veta prvá O.s. p., účastníci sú povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Na základe citovaných zákonných ustanovení súd vec právne posúdil takto: .

Je nesporné, že právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli dňa 04.09.2008 zmluvu o o aktivácii pôžičkovej karty Quatro č. 0027079783, na základe ktorej bol odporkyňi schválený úverový rámec vo výške 398,33 €, ktorý mala odporkyňa splácať v mesačných splátkach vo výške 13,28 €. Túto zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže navrhovateľ ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver odporkyňi ako fyzickej osobe na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania s tým, že táto zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V prípade danej úverovej zmluvy uzavretej s odporkyňou ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej obsah a obsah jej príloh odporkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, teda nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia. Z tejto zmluvy vyplýva iba to, že bol odporkyňi bol schválený úverový rámec vo výške 398,33 € (12 000,- Sk), ktorý mala splácať v dohodnutých mesačných splátkach vo výške 13,28 € (400,- Sk). Zo zmluvy však nevyplýva aká je ročná úroková sadzba z poskytnutého úveru, aké RPMN ako ani aká je výška celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Na základe tejto zmluvy odporkyňa čerpala úver aj ho začal splácať, preto v zmysle ust. § 4 ods. 3 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z.z v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná. Súd však nemohol navrhovateľovi priznať navýšenie úveru v podobe úrokov z úveru a poplatkov, pretože v zmysle ust. § 4 ods. 4 Zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemožno požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Zo zmluvy a z predloženého výpisu z pôžičkovej karty Quatro súd zistil, že odporkyňi bol poskytnutý úverový rámec vo výške 398,33 € (12 000,- Sk) bez navýšenia, z ktorého odporkyňa vyčerpala sumu 398,33 € (12 000,- Sk) a na ktorý už doteraz odporkyňa zaplatila sumu právnenému predchodcovi navrhovateľa vo výške 79,68 €, čo mal súd preukázané aj výpisom z pôžičkovej karty Quatro a priamo navrhovateľovi sumu 10,- €, t.j. spolu zaplatila sumu 89,68 €, preto potom súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný len vo výške 308,65 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi vyčerpanou sumou 398,33 € (bez navýšenia) a zaplatenou sumou 89,68 € a vo zvyšku žalovaný nárok ako neodôvodnený zamietol.

Ďalej pokiaľ ide si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie poplatkov a pokuty ako to uvádza vo svojom podaní zo dňa 22.07.2014 (poplatkov za výber z bankomatu, vyhotovenie výpisu, za správu rizikovej pohľadávky, za spracovanie poštovej poukážky a za úverové rizikové poistenie) súd ešte navyše okrem uvedeného zdôvodnenia, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov uvádza, že nároky označené marginálnou rubrikou ako poplatky, pokuty a sankčné úroky vyplývajú len z čl.VI OP, ktoré nie sú účastníkmi podpísané. Tieto OP sú vytlačené drobným a voľným okom takmer nečitateľným písmom, pričom vzhľadom na ich podobu je možné dôvodne pochybovať, či sa s nim mal možnosť odporca reálne oboznámiť a relevantne sa v nich zorientovať, pretože sú koncipované pre bežného spotrebiteľa dosť ťažko pochopiteľným spôsobom a preto tieto úverové zmluvné podmienky nie je možné považovať za individuálnu dohodu zmluvných strán. Vzhľadom na spôsob ich prezentácie a samotný obsah dospel súd k záveru, že tieto všeobecné zmluvné podmienky sú nejasné a nedostatočne zrozumiteľné, čo v konečnom dôsledku spôsobuje ich neplatnosť s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Obč. zák.. Ďalej súd poukazuje nato, že všeobecné obchodné podmienky sú tzv. typovými, kde ich obsah a rozsah a to čo v nich bude alebo nebude určuje výlučne len navrhovateľ ako dodávateľ, ktorý tieto podmienky formuluje. Odporkyňa ako spotrebiteľ ich obsah zásadným spôsobom meniť nemôže, ak chce získať spotrebiteľský úver, má možnosť len všetko podpísať a akceptovať. Preto potom súd z týchto obchodných podmienok

nemohol vychádzať ani pri rozhodovaní o nárokoch vyplývajúcich z nich, pretože ide o nároky uplatnené z neplatného právneho úkonu.

Ohľadne uplatneného nároku na zaplatenie pokuty za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu, sú považuje za potrebné uviesť, že zmluvná pokuta s poukazom na ust. § 544 ods. 2 Obč. zák., musí byť dohodnutá v písomnej forme. Nedodržanie tejto písomnej formy je s poukazom na ust. § 40 ods. 1 Obč. zák., dôvodom absolútnej neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute, na ktorý súd prihliada z úradnej povinnosti (ex off), aj keď sa toho nikto nedovoláva. Predložené VOP neboli účastníkmi podpísané, preto potom tento nárok nebolo možné priznať ani z tohto dôvodu, keďže ide o nároky z neplatného dojednaní o zmluvnej pokute. Je nutné podotknúť, že absencia písomnej formy dojednaní o zmluvnej pokute nie je konvalidovaná tým, že odporca podpisom úverovej zmluvy prejavil súhlas s VOP.

Tu súd považuje za potrebné uviesť, že v danom prípade ide o sporové konanie, ktoré je ovládané tzv. prejednacou zásadou chápanou tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať pre ne dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania a nie je povinnosťou súdu po dôkazoch "pátrať". Navrhovateľ v prípade uplatneného nároku na zmluvnú pokutu vyplývajúceho len z VOP nepreukázal súdu spôsob, resp. postup, na základe ktorého dospel k žalovanej výške tohto nároku. Predloženie prehľadu o splátkach a úhradách takýmto dôkazom nie je. Dôkazným bremenom je pritom zaťažený navrhovateľ, ktorý tento nárok uplatňuje. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní preukáže svoje tvrdenia, pričom dôsledkom jeho neunesenia je neúspech v konaní.

Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo v podobe úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo žalovanej sumy 575,63 € od 31.10.2013 súd uvádza, že navrhovateľ určil počiatok omeškania ako deň nasledujúci po vyhotovení výzvy pred podaním žaloby zo dňa 30.10.2013. Keďže navrhovateľ nijako nepreukázal súdu, že túto výzvu doručil odporcovi, resp. že ju aspoň dal na poštovú prepravu, súd určil počiatok omeškania nasledovnou konštrukciou: za výzvu na plnenie doručenu odporcovi súd považoval návrh, ktorý bol odporkyňa doručený dňa 18.08.2014, pričom v zmysle ust. § 563 Obč. zák., mohla odporkyňa nasledujúci deň, t.j. 19.08.2014 dobrovoľne plniť, ale keďže tak neurobila, dostala sa nasledujúci deň t.j.

20.08.2014 do omeškania. K tomuto dňu bola sadzba ECB vo výške 0,15 %, ktorá po zvýšení o 8 percentuálnych bodov (keďže ide o záväzkový vzťah, ktorý vznikol do 01.02.2013 spravuje sa podľa predpisov účinných k 31.01.2013) predstavuje 8,15 % ročný úrok z omeškania, preto potom súd posúdil návrh v časti príslušenstva za dôvodný len ohľadne úroku z omeškania vo výške 8,15 % ročne z priznanej sumy 308,65 € od 20.08.2014 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 Os.p., tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože obaja účastníci boli v konaní približne v rovnakej miere úspešní ako aj neúspešní, keď percentuálny pomer úspechu navrhovateľa predstavuje 53,62 % a odporkyne 46,38 %. Pri výpočte percentuálnej miery úspešnosti účastníkov v konaní súd vychádzal zo žalovanej sumy 575,63 € a z priznanej sumy 308,65 €.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. je odporkyňa povinná prisúdenú sumu a zaplatiť navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd však nemohol navrhovateľovi priznať navýšenie úveru v podobe úrokov z úveru a poplatkov, pretože v zmysle ust. § 4 ods. 4 Zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemožno požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Zo zmluvy a z predloženého výpisu z pôžičkovej karty Quatro súd zistil, že odporkyňa bol poskytnutý úverový rámec vo výške 398,33 € (12 000,- Sk) bez navýšenia, z ktorého odporkyňa vyčerpala sumu 398,33 € (12 000,- Sk) a na ktorý už doteraz odporkyňa zaplatila sumu právnomu predchodcovi navrhovateľa vo výške 79,68 €, čo mal súd preukázané aj výpisom z pôžičkovej karty Quatro a priamo navrhovateľovi sumu 10,- €, t.j. spolu zaplatila sumu 89,68 €, preto potom súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný len vo výške 308,65 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi vyčerpanou sumou 398,33 € (bez navýšenia) a zaplatenou sumou 89,68 € a vo zvyšku žalovaný nárok ako neodôvodnený zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.